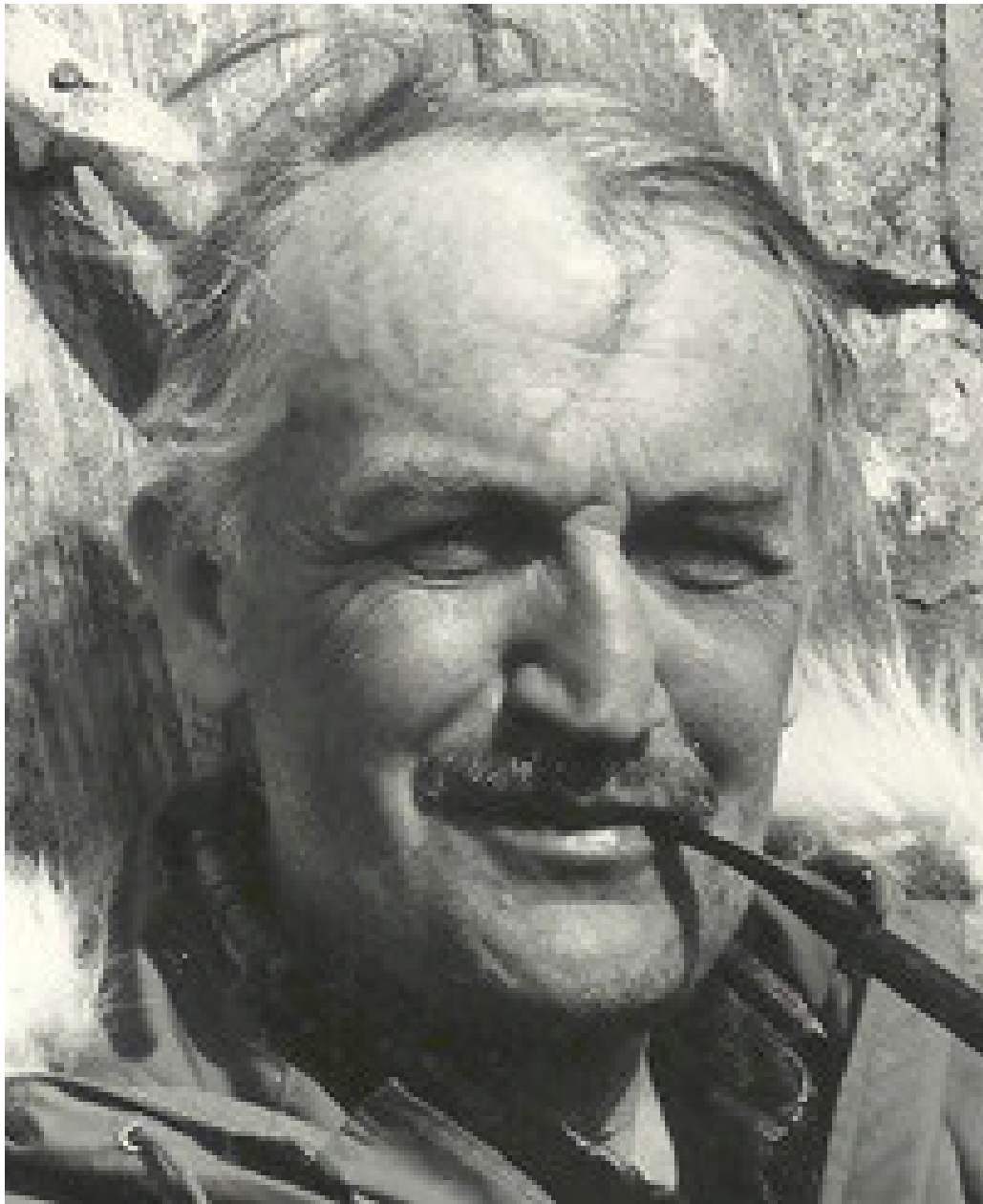

Minneord

OSS IMELLOM

24. juli 2012 døde Knut Leseth, 80 år gammel, etter lengre tids sykdom. Vi har mistet en profilert, allsidig og avholdt kollega og venn. Han brakte imidlertid en deltakelse som lever videre etter ham.

Han var født i Hammerfest, der faren var kjøpmann og moren lærer. 12 år gammel opplevde han, i 1944, evakueringen av Finnmark, da landsdelen ble brent av tyske tropper. Familien kom til Stord. Senere, etter utdanning og spesialisering, ble dette også hans og familiens bosted. Etter examen artium tok han i 1958 medisinsk embetseksamen ved Universitetet i Oslo. I 1962 – 63 var han statsstipendiat i fysiologi i Nederland. Da fikk han også kontakt med fransiskanerklosteret i Nijmegen, noe som fikk stor betydning i hans liv.

Han spesialiserte seg først i anestesi og arbeidet som overlege ved Anestesiavdelingen ved Tromsø sykehus, og senere ved Rikshospitalet. Han spesialiserte seg også i psykiatri, ved Lovisenberg og Dikemark sykehus. Midt i 1970-årene flyttet Knut fra Oslo til Stord. Gjennom sin kompetanse som psykoterapiveileder muliggjorde han spesialistutdanning i psykiatri i vår periferi på Vestlandet. «Ja! Man kunne utdanne seg til fullverdig psykiater i Hordaland.»

Institutt for psykoterapi feirer i år sitt 50-års jubileum. Dette instituttet har spilt og spiller en viktig rolle i utdanningen av spesialister i psykiatri. Knut Leseth var som lærer, veileder og terapeut en viktig bidragsyter i instituttets tidlige år og helt til slutten av sin yrkesaktive karriere.

Ved siden av sitt allsidige engasjement ved Institutt for psykoterapi drev han spesialistpraksis på Stord i perioden 1973 – 2002 og hadde parallelt ansettelse som psykoterapiveileder ved Valen sjukehus og ved Haukeland sykehus. Han veiledet mer enn én generasjon psykiatere i Hordaland og formidlet faget ved sin personlighet så vel som sin allsidige faglige kompetanse. Hos ham var det en integrert helhet. Forståelsen av det felles menneskelige for pasienter og behandlere var aldri langt unna, uten at det var noe tvil om hvor ansvaret skulle ligge. Nøktern, nesten barsk, men aldri kald. Han vekket engasjement, gjerne gjennom utfordrende spissformuleringer og var glad i debatt.

Også blant de ferdige spesialistene var han høyt verdsatt, som inspirator og en som kunne spørres til råds. Ingen lettvinte svar, ansvaret måtte du ta og likevel ble det større pusterom, mer trygghet på å være genuin i møte med hverandre og pasientene.

For oss som har vært elever av og senere kolleger med Knut Leseth har han hatt avgjørende betydning med sin faglighet og personlighet. Vi sier farvel i dyp takknemlighet.

Publisert: 19. februar 2013. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.13.0025
© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 7. juli 2026.